

Sygn. akt **IC 996/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2020 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Tadeusz Kotuk

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2020 roku w Gdyni

na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **S. B.** przeciwko **Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda S. B. kwotę 4.822,32 zł (cztery tysiące osiemset dwadzieścia dwa złote trzydzieści dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda S. B. kwotę 2.821,83 zł (dwa tysiące osiemset dwadzieścia jeden złotych osiemdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 996/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 października 2020 r.

STAN FAKTYCZNY

W dniu 24 listopada 2018 r. doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzony został samochód S. B. – V. (...) nr rej. (...). Winę za spowodowanie kolizji ponosił kierujący pojazdem ubezpieczonym w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w Towarzystwie (...) S.A. w W..

Okoliczności bezsporne

S. B. zawarł umowę przelewu wierzytelności odszkodowawczej wynikającej z w/w zdarzenia na rzecz R. G. (w dniu 11 grudnia 2018 r.). Następnie – w dniu 4 stycznia 2019 r. – strony umowy przelewu rozwiązały tę umowę.

Dowód: umowa przelewu, k. 13

umowa rozwiązująca, k. 14

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu tytułem zwrotu kosztu naprawy pojazdu kwotę 14.606,10 zł.

Okoliczność bezsporna

Rzeczywisty ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy przedmiotowego pojazdu wynosi 19.428,42 zł (brutto).

Dowód: opinia biegłego P. S. (wariant z opinii pisemnej uzupełniającej), k. 115-133, **162** -170

Stan techniczny pojazdu przed szkodą był bardzo dobry, pojazd był regularnie serwisowany. Pojazd nie był wykorzystywany do działalności gospodarczej powoda. Pojazd był po wcześniejszej szkodzie w pełni przywrócony do stanu poprzedniego.

Dowód: zeznania powoda, k. 102

OCENA DOWODÓW

Zeznania powoda są wiarygodne. Opinia biegłego – jako całość – jest pełna, jasna i wewnętrznie niesprzeczna. Podstawą rozstrzygnięcia był wariant z pisemnej opinii uzupełniającej, wynikający z wykluczenia uszkodzenia w trakcie kolizji drzwi tylnych prawych (vide k. 162).

Pozostałe ustalenia faktyczne mają charakter bezsporny.

KWALIFIKACJA PRAWNA

Spór dotyczył wysokości kosztów przywrócenia stanu poprzedniego. Sąd uwzględnił przy szacowaniu kosztu naprawy pojazdu powszechnie akceptowane w orzecznictwie parametry ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy, co znalazło odzwierciedlenie w tezie dowodowej postanowienia dopuszczającego dowód z opinii biegłego. Faktyczne wykonanie lub niewykonanie naprawy przez poszkodowanego jest prawnie irrelevantne.

Istnienie ogólnych możliwości skorzystania przez poszkodowanego z ułatwień oferowanych przez ubezpieczyciela przy usuwaniu szkody nie jest obowiązkiem prawnym. Nieskorzystanie z takich możliwości nie może być traktowane jako obciążający poszkodowanego brak współpracy przy likwidowaniu szkody (arg. a maiori ad minus – poszkodowany w ogóle nie musi chcieć naprawić uszkodzoną rzecz, aby uzyskać pełne odszkodowanie). W kraju istnieje rozwinięty rynek usług naprawczych samochodów osobowych, stąd oferowanie przez ubezpieczyciela możliwości naprawienia szkody mogłoby mieć znaczenia tylko wówczas, gdyby restytucja w ramach powszechnie dostępnych możliwości nie mogła być przeprowadzona z uwagi na szczególne (unikalne) cechy przedmiotu, a takie możliwości dawałoby tylko pośrednictwo ubezpieczyciela.

Różnica pomiędzy prawidłowo ustalonymi kosztami restytucji (19.428,42 zł) a sumą dobrowolnie wypłaconą przez pozwanego (14.606,10 zł) wynosi **4.822,32 zł**.

Data wymagalności roszczenia nie była sporna.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w **punkcie I**. sentencji na mocy art. 822 § 1 k.c., art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c., art. 481 § 1 i § 2 k.c., art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...].

W pozostałym zakresie roszczenie okazało się zawyżone, stąd oddalono w pozostałej części powództwo na mocy art. 361 § 1 k.c. a contrario (**punkt II**. sentencji).

KOSZTY

Wobec faktu, że powód uległ jedynie co do nieznacznej części zgłoszonego w pozwie roszczenia, zasądzono na jego rzecz całość należnych kosztów procesu na mocy art. 100 k.p.c. (**punkt III**. sentencji), na które składa się: opłata sądowa od pozwu (400 zł), opłata za czynności adwokackie w stawce minimalnej (1.800 zł, § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), wykorzystana część zaliczki (604,83 zł).